

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 K 045675 25 Kž 9
Sarajevo, 23.09.2025. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Dragana Čorlije kao predsjednika vijeća, Emira Neradina i Sanele Rondić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Armine Kapić, u krivičnom predmetu protiv optuženog A.D., zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branitelja optuženog A.D., izjavljenoj protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 045675 24 K od 10.02.2025. godine, nakon sjednice vijeća održane dana 23.09.2025. godine, kojoj su prisustvovali federalna tužiteljica Lejla Handžić-Selimović, optuženi A.D., njegova braniteljica, advokat Dijana Hasić-Kamarić iz Sarajeva i sudski tumač za arapski jezik Samy Harmas, donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalbe kantonalne tužiteljice iz Sarajeva i braniteljice optuženog A.D. odbijaju se kao neosnovane i potvrđuje presuda Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 045675 24 K od 10.02.2025. godine.

Obrazloženje

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 045675 24 K od 10.02.2025. godine optuženi A.D. oglašen je krivim zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), pa ga je sud primjenom navedenih zakonskih odredbi, kao i odredbi članova 42., 43. stav 1., 50. tačka b) i 51. tačka b) KZ FBiH, osudio na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 6 (šest) mjeseci. Na osnovu člana 57. stav 1. KZ FBiH odlučeno je da se optuženom u izrečenu kaznu zatvora uračunava vrijeme koje je proveo u pritvoru od 13.12.2023. godine pa do stupanja na izdržavanje kazne, dok je oštećeni C.M.F., na osnovu 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) upućen da imovinskopравни zahtjev ostvaruju u parničnom postupku. Na osnovu člana 78. KZ FBiH optuženom je izrečena sigurnosna mjera oduzimanja predmeta oduzetih po potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta MUP KS, Sektor kriminalističke policije broj: 02/3-2-208/23 od 13.12.2023. godine i to: jedan par patika bijele boje, proizvođača „Nike“ AirMAX, veličine 43; jedne farmerice crne boje, veličine 30/29, sa natpisom „LCW jeans“, jedne farmerice plave boje veličine 34/34, sa natpisom „Tommy Hilfiger“, jedan preklopni nož crne boje sa natpisom „Boker“, ukupne dužine 20 cm i oštricom

dužine 9 cm, te predmeta oduzetih od osumnjičenog po potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta broj: 02/3-2-209/23 od 13.12.2023. godine u sklopu ličnog pretresa i to: jedna trenerka crne boje s sivim prugama sa strane do visine koljena sa natpisom „Smma Style“, veličine „M“, donji dio, farmerice plave boje „Saw Jeans“, veličine 34/31 i majica dugi rukav bijele boje sa natpisom „Deeppoint“, veličine „M“, sa više tragova tamne boje nepravilnog oblika na prednjem i zadnjem dijelu majice, a koji predmeti su deponovani u MUP Kantona Sarajevo u zbirku tragova broj: KT-1304/23, te predmeti oduzeti po potvrdi broj: 02/3-2-207/23 od 13.12.2023. godine i to jedan mobilni telefon marke Samsung crne boje i jedan mobilni telefon marke Samsung bijele boje. Na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH optuženi je oslobođen dužnosti da naknadi troškove krivičnog postupka i određeno je da isti padaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili kantonalna tužiteljica iz Sarajeva i braniteljica optuženog A.D. Dijana Hasić-Kamarić, advokat iz Sarajeva.

Kantonalna tužiteljica je žalbu izjavila zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, uz prijedlog da se njena žalba uvaži i prvostepena presuda preinači na način da se optuženom izrekne kazna u granicama propisne kazne zatvora.

Braniteljica optuženog je žalbu izjavila zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnopravnoj sankciji, uz prijedlog da se njena žalba uvaži, pobijana presuda preinači na način da se optuženi oslobodi od optužbe ili da mu se izrekne blaža krivičnopravna sankcija ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U odgovoru na žalbu braniteljica optuženog A.D. je osporila žalbu kantonalne tužiteljice i istovremeno predložila usvajanje njene žalbe.

Federalna tužiteljica je u svom podnesku broj T09 0 KTŽ 0190447 25 2 od 02.06.2025. godine predložila da sud uvaži žalbu kantonalne tužiteljice i prvostepenu presudu preinači na način da optuženom izrekne kaznu zatvora u dužem trajanju, a da se žalba braniteljice optuženog odbije kao neosnovana.

Na sjednici vijeća ovog suda, koja je održana shodno odredbi člana 319. stav 1. ZKP FBiH, federalna tužiteljica je ostala kod izjašnjenja i prijedloga iz ranije citiranog dopisa, dok je braniteljica optuženog ostala kod navoda i prijedloga iz izjavljene žalbe i odgovora na žalbu kantonalne tužiteljice, sa čime se saglasio i optuženi A.D..

Ovaj sud je pobijanu presudu ispitao u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 321. ZKP FBiH, pa je nakon toga odlučio kao u izreci presude iz razloga koji slijede:

Osporavajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, braniteljica optuženog u žalbi navodi da se prvostepena presuda zasniva na nezakonitim dokazima, tj. svim onim dokazima koji su u toku istrage pribavljeni uz učešće osobe pod imenom Nihad Al Dalawi, koja se predstavljala kao sudski tumač za kurdski, arapski i turski jezik. S tim u vezi braniteljica je kao dokaze izvela dopise Ministarstva pravde Federacije Bosne i Hercegovine i Ministarstva pravde Republike Srpske, iz kojih proizlazi da pomenuta osoba nije na listi stalnih

sudskih tumača, iz čega slijedi da nema dokaza da je Nihad Al Dalawi ispunio potrebne uvjete za stalnog sudskog tumača koje propisuje Uredba o stalnim sudskim tumačima u članu 3., da je zbog toga upitan i prevod koje je takva osoba izvršila, a odbrana je u tom pravcu isticala prigovor kojeg je prvostepeni sud odbio uz obrazloženje iz kojeg za braniteljicu nije jasno da li sud smatra da se Nihad Al Dalawi ipak nalazi na listi stalnih sudskih tumača ili se radi o situaciji kada nema tumača za određeni jezik. Braniteljica je dalje navela da optuženi A.D. govori arapski jezik, za koji postoji više tumača, a takav tumač je bio prisutan i tokom glavnog pretresa. S obzirom na navedeno braniteljica smatra da zapisnik o saslušanju svjedoka S.A. od 09.12.2023. godine i drugi dokazi navedeni na str. 28. i 29. presude (zapisnici o pretresanju, privremenom oduzimanju predmeta i prepoznavanju), pribavljeni uz učešće Nihada Al Dalawia kao sudskog tumača, nisu zakoniti dokazi jer Nihad Al Dalawi nije ovlašteni sudski tumač, što je suprotno odredbi člana 9. stav 4. ZKP FBiH. Zasnivanjem presude na takvim dokazima učinjena je bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Ovi žalbeni navodi nisu osnovani.

Iz obrazloženje prvostepene presude i spisa predmeta proizlazi da je u pribavljanju dokaza na koje braniteljica ukazuje učestvovao Nihad Al Dalawi kao sudski tumač za arapski, turski i kurdski jezik, koji je vršio prevod prilikom saslušanja svjedoka A.S. na turski jezik, kao i isprava u vezi provedenih pretresanja, privremenog oduzimanja predmeta i prepoznavanja. Tačno je da je u toku glavnog pretresa, nakon što su ovi dokazi izvedeni (iskaz svjedoka A.S. je čitan jer je svjedok bio nedostupan tokom glavnog pretresa), odbrana uložila u spis dopise Ministarstva pravde Federacije Bosne i Hercegovine od 10.12.2024. godine i Ministarstva pravde Republike Srpske od 24.12.2024. godine, iz kojih proizlazi da Nihad Al Dalawi u toku 2023. i 2024. godine nije na listi stalnih sudskih tumača za arapski, turski i kurdski jezik.

Odredbom člana 9. stav 2. ZKP FBiH propisno da je stranke, svjedoci i ostali učesnici u postupku imaju pravo služiti se maternjim jezikom ili jezikom koji razumiju, a u slučaju kada ne razumiju jedan od jezika u službenoj upotrebi u Bosni i Hercegovini, osigurati će se usmeno prevođenje onoga što ona, odnosno drugi iznose, kao i isprava i drugoj dokaznog materijala. U članu 9. stav 4. istog zakona propisano je da prevođenje obavlja sudski tumač.

U konkretnom slučaju je Nihad Al Dalawi odlukom organa koji je provodio radnje dokazivanja u istrazi određen za sudskog tumača za potrebe prevođenja prilikom saslušanja svjedoka A.S. u istrazi, kao i prevođenja prilikom preduzimanja radnji dokazivanja pretresanjem, privremenim oduzimanjem predmeta i prepoznavanjem. Naknadno je u toku krivičnog postupka, na osnovu dopisa Ministarstva pravde Federacije Bosne i Hercegovine od 10.12.2024. godine i Ministarstva pravde Republike Srpske od 24.12.2024. godine, utvrđeno da se Nihad Al Dalawi nije nalazio u toku 2023. i 2024. godine na listi stalnih sudski tumača za arapski, turski i kurdski jezik. Iz spisa predmeta također proizlazi da na prevod koji je izvršio Nihad Al Dalawi kao sudski tumač prilikom preduzimanja prethodno pomenutih radnji dokazivanja, osobe kojima je prevodio, a ni odbrana tada osumnjičenog A.S., nisu imali primjedbi. Ni braniteljica optuženog u žalbi ne osporava tačnost i kvalitet prevoda kojeg je Nihad Al Dalawi pružio u svojstvu sudskog tumača prilikom prikupljanja konkretnih dokaza čiju zakonitost osporava, nego uopćeno ističe da je zbog toga što nije bio na listi stalnih sudskih tumača u Federaciji Bosne i Hercegovine i Republici Srpskoj, upitno i njegovo prevođenje. Međutim, to što Nihad Al Dalawi u vrijeme preduzimanja radnji dokazivanja u kojima je vršio prevođenje nije bio na listi stalnih sudskih

tumača, ne znači da ga nadležni organ krivičnog postupka nije mogao postaviti za sudskog tumača u konkretnom slučaju. Pravo na upotrebu jezika i pisma iz člana 9. ZKP FBiH nije povrijeđeno samim tim što prevod nije izvršio stalni sudski tumač, pa u situaciji kada nije upitan kvalitet prevoda osobe koju je organ krivičnog postupka postavio za sudskog tumača u konkretnom slučaju, nema povrede pomenute zakonske odredbe i samo zbog toga što sudski tumač nije bio na listi stalnih sudskih tumača nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH. Slijedom navedenog, žalbeni prigovor braniteljice optuženog u tom pravcu je ocijenjen neosnovanim.

Žalbeni navod braniteljice optuženog da „izreka presude ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama za zaključak suda da je optuženi postupao sa namjerom da usmrti oštećenog“ i da je na taj način učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH je bez osnova, jer nije propisano da izreka treba da sadrži takve razloge.

Bez osnova je i žalbeni navod braniteljice optuženog da je učinjena bitna povreda odredba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH jer presuda nema razloga za zaključak suda da je optuženi postupao sa umišljajem da usmrti oštećenog. Suprotno takvom žalbenom navodu, ovaj sud nalazi da je na str. 27. u trećem pasusu, prvostepeni sud naveo sasvim određene razloge za zaključak da je optuženi postupao sa direktnim umišljajem da oštećenog M. FC usmrti ubadanjem nožem u predio grudnog koša, s obzirom na upotrijebljeno sredstvo i lokaciju povrede oštećenog na osjetljivom mjestu, tj. u predjelu grudnog koša.

Žalbene navode braniteljice optuženog kojima osporava pravilnost zaključka prvostepenog suda da je optuženi sa umišljajem učinio krivično djelo na način opisan u izreci presude, ovaj sud također nalazi neosnovanim. S tim u vezi, okolnost da oštećeni nije imao sukob sa optuženim u ugostiteljskom objektu „S“ ranije te večeri, na što ukazuje braniteljica u žalbi, ne utiče na zaključak suda o umišljajnom postupanju optuženog, jer je po izjavi oštećenog u svojstvu svjedoka on išao sa svojim prijateljem Mekinom da „razgovaraju“ o problemu koji je on imao sa optuženim (ne oštećeni), kada je i došlo sukoba između njega i optuženog i ubadanja nožem u grudni koš od strane optuženog.

Ne može se prihvatiti ni argument braniteljice koja u žalbi ističe „da je optuženi imao namjeru da usmrti oštećenog ne bi mu zadao samo jedan udarac nožem, već bi to bili ponovljeni udarci do ostvarenja željene namjere“. Ovo iz razloga što je zaključak o postojanju direktnog umišljaja optuženog da usmrti oštećenog prvostepeni sud izveo na osnovu ocjene upotrijebljenog oružja – noža dužine oštrice 9 cm, kojim je oštećenom zadao ubodnu ranu u predio grudnog koša i to u predjelu srca, budući da mu je prouzrokovao oštećenje srčane kese i srčanog mišića. Stav je ovog suda da okolnosti koje je prvostepeni sud pravilno cijenio, pružaju čvrst osnov za zaključak da je optuženi bio svjestan svoje radnje i da je ubadanjem nožem u predjelu grudnog koša i srca, htio usmrtiti oštećenog, a da je pri tome bez značaja pozivanje braniteljice na radnje koje optuženi nije preduzeo.

Nisu prihvatljivi žalbeni navodi braniteljice da je oštećeni odmah na vratima napao optuženog, te da se nakon obaranja na pod „popeo na njega“, a da je optuženi samo pokušavao da oštećenog skloni sa sebe, te da takav razvoj događaja potvrđuju tragovi krvi pronađeni ispred vrata kuće i u hodniku, od kojih samo jedan trag pripada oštećenom, a svi ostali optuženom, te tragovi krvi na odjeći oštećenog koji pripadaju optuženom, kako to proizlazi iz DNK vještačenja.

Naime, na okolnosti dešavanja nakon što je oštećeni pozvonio na vrata stana u kojem je boravio optuženi, tokom postupka izveden je dokaz ispitivanjem svjedoka oštećenog, koji je sasvim određeno izjavio da je odmah nakon što je otvorio vrata optuženi njega uhvatio za kragu i udario glavom, nakon čega slijedi razmjena udaraca između njih. Svjedok oštećeni je u svom iskazu bio dosljedan i u unakrsnom ispitivanju da je njega optuženi odmah po otvaranju vrata udario. Iako nema drugih neposrednih dokaza u vezi ove okolnosti, bitno je istaći da iz saglasnih iskaza svjedoka M.C, M.V. i Dž. D. proizlazi da su oni optuženog, zbog agresivnosti (psovanja, ljutnje i galame), koji je ometao razgovor M.C. i M.V. sa prijateljima od oštećenog, odnosno njihov pokušaj da „riješe problem“ koji je nastao sukobom u objektu „S.“, optuženog izveli iz dnevne sobe u hodnik, gdje je on otišao sa nožem u ruci kojeg je prethodno uzeo, da bi nakon nekoliko minuta na vrata stana pokucao oštećeni, a optuženi, koji se upravo tada našao u hodniku je otvorio vrata i nakon toga slijedi njegov napad na oštećenog. Dakle, optuženi je neposredno prije dolaska oštećenog pokazao pojačanu agresivnost i ljutnju zbog događaja u „S.“ u kojem je on zadobio povrede, pa je u takvom stanju i otvorio vrata oštećenom, što predstavlja okolnost koje idu u prilog tvrdnji oštećenog da ga je optuženi odmah nakon otvaranja vrata napao, na način kako to opisuje u svom iskazu. Utvrđeni tragovi krvi optuženog i oštećenog na licu mjesta, kao i tragovi krvi na obući i odjeći oštećenog, ne mogu se tumačiti na način kako to braniteljica čini, jer iz njihovog rasporeda, na koji se pozvala braniteljica, nije uopće moguće zaključiti ko je koga prvi napao a ko uzvratio, niti u kojem su položaju bili oštećeni i optuženi prilikom razmjene udaraca tom prilikom.

S obzirom na gore navedeno, neprihvatljiva je i dalja žalbena tvrdnja braniteljice da se oštećeni, nakon što je optuženi pao na pod, popeo svojim tijelom na njega, a ovaj samo pokušavao da se oslobodi i spasi vlastiti život. Naime, već je obrazloženo da dokazi na koje se braniteljica pozvala (raspored tragova krvi na licu mjesta i na odjeći i obući oštećenog) ne potvrđuju takav razvoj događaja, dok iz iskaza svjedoka oštećenog proizlazi da nakon što je optuženi pao na tlo, on se nije svojim tijelom popeo na njega, nego je bio pored njega i držao ga rukama, kada mu je optuženi zadao udarac nožem u grudni koš. Dakle ovaj dokaz opovrgava žalbene navode braniteljice o položaju u kojem je optuženi ubo nožem oštećenog, pri čemu ovaj sud ističe (iako to braniteljica izričito ne tvrdi, nego ukazuje na okolnosti koje upućuju na takav razvoj događaja) da je utvrđeno da je optuženi prvi započeo sukob tako što je udario oštećenog nakon što mu je otvorio vrata, zbog čega se optuženi ne može pozivati ni na pravo na nužnu odbranu.

Žalbeni navod braniteljice optuženog da je oštećeni u trenutku kada mu je vrata otvorio optuženi u ruci imao pištolj, kojim je udario optuženog, nemaju uporište u izvedenim dokazima. Naime, svjedok oštećeni C.M.F. izričito tvrdi da nije imao nikakav pištolj kod sebe, dok iz iskaza svjedoka M.C. i M.V., koji su inače prijatelji od oštećenog i koji su zajedno došli u vozilu kojim je upravljao oštećeni, također ne proizlazi da je oštećeni tom prilikom kod sebe imao pištolj, niti je pištolj pronađen na licu mjesta. Međutim, tačno je da su dva svjedoka pomenula da su vidjeli osobu sa pištoljom koja je ušla u stan optuženog i repetirala pištolj. Prvi je svjedok A., koji je izjavio da je vidio četiri lica koja su se ispred kuće svađala sa optuženim, da je on poznao dva od ta četiri lica čija su imena B. i Č., da su sa njima bila još dva njemu nepoznata lica od kojih je jedno imalo kačket na glavi i u ruci nosilo pištolj, da su zatim ušli u kuću i da je nakon toga vidio da jedno nepoznato lice ima povrede u predjelu glave, vrata i stomaka, te da su tog povrijeđenog drugi odveli najvjerovatnije u bolnicu. Iz njegovog iskaza nije moguće utvrditi ko je osoba koja nosi kačket i drži pištolj u ruci, jer on kaže to je nepoznata osoba, niti je moguće utvrditi ko su

osobe imena B. u Č., budući da niko od preostalih svjedoka ne pominje ta imena. Drugi svjedok koji je vidio osobu sa pištoljem u ruci je A.A., inače Turčin koji je stanovo u istoj kući, kojeg je probudila buka i koji je izašao da vidi šta se dešava, pa je tom prilikom ušao u dnevnu sobu od optuženog. Ovaj svjedok je sasvim određeno izjavio da su u dnevnoj sobi A.K. (koji je očito bio prijatelj od optuženog) i još četiri njemu nepoznate osobe nešto raspravljali, da je tada nastao metež i da je vidio jednu osobu povrijeđenu (krvarila iz leđa) koju su druge dvije osobe držale ispod pazuha i nosile prema autu, a u istom trenutku je vidio da dvije osobe koje su do tada bile ispred kuće, ulaze u kuću i da jedna od njih u ruci drži pištolj koji je repetirala, nakon čega je on izašao iz kuća, ali nije čuo nikakve pucnjeve. Dakle, iz iskaza ovog svjedoka, u čiju vjerodostojnost sud nema razloga da sumnja, proizlazi da je pištolj imala nepoznata osoba koja je stajala vani ispred kuće i da je ta osoba ušla u kuću upravo kada su M.C. i M.V. nosili povrijeđenog C.M.F. prema vozilu. Slijedi da osoba koja je imala pištolj i koju su vidjeli svjedoci A.A. i A.S., nije bio oštećeni, kako to neosnovano u žalbi tvrdi braniteljica optuženog. Pravilnost osporenog zaključka prvostepenog suda u tom pravcu ne dovodi u sumnju ni nalaz i mišljenje vještaka sudske medicine dr. Adisa Salihbegovića, koji je vještačio povrede optuženog (krvni podljevi regije grudnog koša, lijevog oka i natkoljenice) i pri tome kao mehanizam nanošenja tih povreda naveo tupo-tvrdu mehaničku silu, bez daljeg pojašnjenja iz razloga nedostataka opisa povreda u medicinskoj dokumentaciji i ogradu da je išao sa „nekim generalnim mišljenjem“. Iz ovakvog nalaza se ne može izvesti zaključak da je povreda oštećenog u predjelu lijevog oka nastala udarcem drške pištolja a ne npr. stisnutom pesnicom, kako to u žalbi tvrdi braniteljica, niti se uopće može tvrditi da je povredu u predjelu lijevog oka optuženi zadobio u sukobu sa oštećenim koji je uslijedio nakon otvaranja vrata, a ne ranije u sukobu u „S.“ kada je zadobio više povreda i krvario, kako to opisuje svjedok A.S. u svom iskazu. Imajući u vidu izneseno, žalbeni prigovori braniteljice kojima ukazuje da je oštećeni imao pištolj kojim je udario optuženog, pokazuju se neosnovanim.

Pravilnost pobijane presude nije dovedena u sumnju žalbenim navodom braniteljice optuženog da njen branjenik nije imao „povod“ za izvršenje krivičnog djela prema oštećenom, jer se optuženi ranije u „S.“ sukobio sa M.C., a oštećeni je u tom sukobu imao sporednu ulogu. S tim u vezi ovaj sud ističe da motiv nije elemenat predmetnog krivičnog djela, a kod ocjene prethodnog prigovora razmotrene su okolnosti pod kojima je optuženi ubo nožem oštećenog u predio grudi, pri čemu motiv, kao okolnosti koja ima određeni značaj za provjeru tačnosti relevantnih činjenica, u konkretnom slučaju ne nedostaje, jer je oštećeni bio u društvu i „na strani“ svoga prijatelja M.C., kada je došao „da pregovara o problemu“ koji je ovaj imao sa optuženim.

Žalbeni navodi braniteljice optuženog da vještačenjem telefona optuženog nisu pronađene poruke u kojima je navodno optuženi poslao lokaciju M.C. i tražio da dođe ili će ih ubiti, kako u svom iskazu navodi svjedok C.M.F., te da niko u 4,00 sati ujutro ne dolazi u alkoholiziranom stanju na adresu osobe sa kojom je prethodno imao sukob u pratnji prijatelja, ne dovode u sumnju pravilnost pobijane presude. Naime tačno je da vještačenjem telefona optuženog nisu identifikovane nikakve poruke, ali je to iz razloga što vještak Sanela Idrizović, koja je provela vještačenje dva mobilna uređaja optuženog i izdvojila sadržaje iz njih, nije poznavala jezik na kojem su poruke, pa se nije mogla izjasniti da li se neke od tih poruka mogu vezati za krivično djelo za koje je optuženi oglašen krivim, a tužiteljica taj sadržaj nije prevodila. Međutim, da je optuženi pozvao M.C. da dođe na njegovu lokaciju zbog problema kojeg su imali, potvrđuju u svojim iskazima ne samo svjedoci C.M.F. M.C. i M.V., nego i svjedok A., poznanik od

optuženog, koji je i vidio da je optuženi telefonom poslao svoju lokaciju osobi koju je pozivao da dođe vezano za njihov raniji sukob.

Vezano za okolnost da oštećeni sa svojim prijateljima dolazi u 4,00 sata ujutro u kuću osobe koja je alkoholizirana i sa kojom je od ranije imao fizički sukob, oštećeni je pojasnio da im je optuženi prijetio ubistvom i tražio da pošalju svoju lokaciju ili da dođu na njegovu, pa iako ovaj sud prihvata da to jeste bio rizičan potez, oštećeni je odluku da se odazove pozivu optuženog pravdao time da je u pitanju problem koji je imao njegov prijatelj i da moraju „razgovarati o rješavanju problema“ jer je to uobičajeno u njihovoj kulturi (u Turskoj). S obzirom na dato obrazloženje, ovaj sud nalazi da ukazivanjem na postupak oštećenog i njegovih prijatelja, braniteljica nije dovela u sumnju pravilnost činjeničnih utvrđenja iz pobijane presude.

Osporavajući odluku suda o krivičnopravnoj sankciji koju je izrekao optuženom, kantonalna tužiteljica u žalbi navodi da sud mora navesti okolnosti kojima se rukovodio pri izricanju kazne ispod zakonom propisanog minimuma, zatim da sud nije cijenio okolnosti pod kojima je počinjeno krivično djelo, tj. da je optuženi izazvao oštećenog nakon prethodne verbalne prepirke u klubu „S.“ tako što ga je zvao na telefon i prijetio, da je „iskoristio gužvu“ i oštećenog ubo u prsa nožem, da je samo pukim slučajem oštećeni preživio, te da je oštećeni zadobio povrede opasne po život, kao i da je kao strani državljanin pokazao spremnost da vrši krivična djela na području druge države. Kantonalna tužiteljica je također ukazala da sud treba da ima u vidu da blaga kaznena politika vodi povećanju ovih krivičnih djela, jer u Bosnu i Hercegovinu dolazi sve više stranaca koji se međusobno obračunavaju i stvaraju klanove, a „povlašćujuće presude“ osnažuju njihovo djelovanje i onda se građani i organi reda sa tim svakodnevno suočavaju.

Braniteljica optuženog u žalbi navodi da je sud kod odmjeravanja kazne trebao cijeniti kao olakšavajuću okolnost da je optuženi od strane oštećenog i njegovih prijatelja napadnut u objektu „S.“, da su oštećeni i njegovi prijatelji došli u 4,00 sati ujutro u alkoholiziranom stanju na adresu optuženog i nanijeli mu brojne povrede, da ga je oštećeni fizički napao u hodniku kuće, pri tome oborio i popeo se na njega, a optuženi je tada zadao samo jedan udarac nožem kako bi ga sklonio sa sebe. S obzirom na navedeno, braniteljica smatra da izrečena kazna optuženom nije u srazmjeri sa olakšavajućim okolnostima.

Žalbeni navodi kantonalne tužiteljice i braniteljice optuženog nisu osnovani.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostepeni sud kod odmjeravanja kazne optuženom kao olakšavajuće okolnosti uzeo u obzir njegovu mladost u vrijeme učinjenja krivičnog djela i raniju neosuđivanost, pa je te okolnosti, a uzimajući u obzir i izostanak otežavajućih okolnosti, ocijenio naročito olakšavajućim i optuženom primjenom odredbe iz člana 50. tačka b) KZ FBiH ublažio kaznu. Dakle, prvostepeni sud je, suprotno žalbenim navodima kantonalne tužiteljice, u pobijanoj presudi sasvim određeno naveo okolnosti koje je ocijenio naročito olakšavajućim, dok kantonalna tužiteljica u vezi s tim ne ističe nikakve dalje prigovore.

Neprihvatljivo je ukazivanje kantonalne tužiteljice da je sud kao olakšavajuće okolnosti trebao cijeniti okolnosti da je optuženi izazvao oštećenog nakon prethodne verbalne prepirke tako što ga je zvao i prijetio mu, a da je optuženi „iskoristio gužvu“ i oštećenog ubo u prsa nožem, iz razloga što „izazivanje oštećenog“ i „iskorištavanje situacije“ da ga ubode u prsa, na što se poziva tužiteljica, predstavlja njene kvalifikacije u vezi izvršenja predmetnog krivičnog djela

koje nemaju podlogu u utvrđenim činjenicama i okolnostima za koje je optuženi oglašen krivim. Okolnosti da je oštećeni preživio ubod je već vrednovana kroz kvalifikaciju predmetnog krivičnog djela kao pokušaja, dok okolnost da je optuženi strani državljanin koji boravi u Bosni i Hercegovini ne može biti otežavajuća okolnost, dok navodi tužiteljice o blagoj kaznenoj politici, povećanom broju krivičnih djela koje čine strani državljanin, njihovim međusobnim obračunima i stvaranju klanova, te „povlašćujućim presudama“ koje osnažuju njihovo djelovanje, prije svega nisu ničim potkrijepljeni, a sa druge strane te okolnosti kao otežavajuće ne mogu vezati za optuženog A.D., pa se stoga nisu mogle posebno cijeliti ni u okviru ciljeva generalne prevencije (član 42. stav c. KZ FBiH). Međutim, pravilno je žalbom kantonalne tužiteljice ukazano da utvrđene povrede opasne po život oštećenog imaju značaj otežavajuće okolnosti koju je sud propustio da uzme u obzir prilikom odmjeravanja kazne, ali je ovaj sud stava da i kada se ovoj okolnosti da odgovarajući značaj, pravilnost kazne na koju je optuženi osuđen nije dovedena u sumnju, jer se izrečena kazna zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 6 (šest) mjeseci, i kada se pored okolnosti koje je pravilno cijelio prvostepeni sud, uzme i obzir prethodno pomenuta otežavajuća okolnost koju je sud propustio cijeliti, pokazuje odgovarajućom i dovoljnom za postizanje svrhe kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH. Slijedom navedenog, žalbeni navodi kantonalne tužiteljice kojima osporava pravilnost izrečene kazne optuženom nisu doveli u pitanje pravilnost izrečene kazne optuženom.

Okolnost da je optuženi od strane oštećenog i njegovih prijatelja napadnut u objektu „S.“, na koju se poziva braniteljica optuženog u žalbi, nije dokazana, budući da je sud utvrdio samo to da je u objektu „S.“ došlo do kraćeg fizičkog i verbalnog sukoba između optuženog i oštećenog, ne i da je optuženi bio napadnut. Nadalje, okolnost da su oštećeni i njegovi prijatelji došli u 4,00 sati ujutro na adresu optuženog koji je bio u alkoholiziranom stanju ne može biti olakšavajuća okolnost, jer je utvrđeno da su oštećeni i njegovi prijatelji došli na zahtjev i nakon prijetnji optuženog da će ih ubiti ako ne dođu ili da će on doći kod njih (ranije obrazloženo). Također je u okviru razmatranja prigovora kojima je osporavana pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja navedeno da nije utvrđeno da je oštećeni fizički napao optuženog u hodniku kuće, da ga je oborio i popeo se na njega, pa te okolnosti nisu ni mogle biti cijanjene kao olakšavajuće. Najzad, okolnost da je optuženi zadao oštećenom samo jedan udarac nožem ne može biti olakšavajuća okolnost za njega, jer je tim udarcem ostvario obilježja krivičnog djela, a ono što nije učinio, u pravilu mu se ne može cijeliti ni kao olakšavajuća, niti kao otežavajuća okolnost, pa su i u tom pravcu žalbeni navodi braniteljice optuženog bez osnova. S obzirom na prethodno navedeno, ovaj sud je neosnovanim našao i žalbene prigovore braniteljice optuženog kojima je osporavala pravilnost odmjerene kazne njenom branjeniku.

Imajući u vidu prethodno navedene razloge, a na osnovu člana 328. ZKP FBiH, valjalo je žalbe kantonalne tužiteljice i braniteljice optuženog A.D. odbiti kao neosnovanu i u potvrditi prvostepenu presudu.

Zapisničarka
Armina Kapić, s.r.

Predsjednik vijeća
Dragan Čorlija, s.r.